

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2019) Мудрішим стало слово, щедрішою душа [До 60-річчя від дня народження кандидата мистецтвознавства Ростислава Забашти]. *Народна творчість та етнологія*, 5 (381), 7–8.

[From the Editorship] (2019) Being with a Wiser Word and More Generous Soul [On the Occasion of the 60th Anniversary of Birthday of a Ph.D. in Art Studies Rostyslav Zabashta]. *Folk Art and Ethnology*, 5 (381), 7–8.

Мудрішим стало слово, щедрішою душа

8 вересня 2019 року відсвяткував 60-річний ювілей Ростислав Васильович Забашта – відомий мистецтвознавець, кандидат мистецтвознавства (2018 р.), член Національної спілки художників України (2008), провідний науковий співробітник відділу образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України.

Ростислав Васильович народився в сім'ї відомого українського живописця Василя Забашти. Разом із сестрою Галиною майбутній науковець рано зазнався з мистецтвом, тому цілком природним є їхній вибір фаху і рішення вступити до художнього вишу. По закінченню Київського художнього інституту (1982) Р. Забашта працював молодшим науковим

співробітником Музею народної архітектури та побуту України (Київ, 1982 р., 1984–1987 рр.); науковим співробітником Музею гончарства в смт Опішня Зіньківського району Полтавської області (1988–1989); молодшим науковим співробітником Інституту народознавства НАНУ (Львів, 1993–1998); завідувачем сектору малярства Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара» (Київ, 1998–2000 рр.). У ці роки Ростислав Васильович активно провадить наукову роботу: виступає в ролі співорганізатора дослідження скельного архітектурно-скульптурного комплексу в с. Буша Ямпільського району Вінницької області (1985, 1987), скульптурного пленеру в камені «Подільський оберіг» (1986), міжнародної наукової конференції «Медобори і духовна культура давніх, середньовічних слов'ян» (1998). У цей період були видрукувані важливі наукові статті, присвячені дослідженню антропоморфної скульптури палеометалу з теренів Верхньої Наддністрянщини, стінопису бабинця в церкві святого Юра в Дрогобичі й культу святого Онуфрія Великого в Україні, вивченню сакрального комплексу III–IV ст. у с. Ставчани Новоушицького району Хмельницької області.

До Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України дослідник прийшов цілком сформованим, компетентним науковцем (2000), а в 2007 році Р. Забашта очолив відділ образотворчого мистецтва. Від 2003 року він є відповідальним і художнім редактором журналу «Студії мистецтвознавчі». За період роботи в ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України Ростислав Васильович став ініціатором і науковим керівником науково-видавничого проекту «Давня скульптура й пластика України» (2007); науковим редактором першого тому багатотомного видання «Козак Мамай», що побачив світ у червні 2008 року у видавництві «Родовід». Варто

особливо відзначити вагомий внесок Р. Забашти в колективну працю ІМФЕ ім. М. Т. Рильського – фундаментальне академічне видання «Історія українського мистецтва»: він, як науковець, який спеціалізується в галузі давнього й традиційного мистецтва, зокрема скульптури та пластики, міфологічних вірувань і культів, став автором низки статей і співредактором першого тому цього багатотомного видання – «Мистецтво первісної доби та стародавнього світу» (2008).

У 2014 році була видана перша книга Р. Забашти – «Образ оленя в християнському мистецтві на теренах України (Середньовіччя – ранній Новітній час)». Тривалі наукові дослідження скельного архітектурно-скульптурного комплексу в с. Буша увінчалися захистом дисертації «Бушанський скельний архітектурно-скульптурний комплекс: атрибуція, етапи історичного розвитку, теоретична реконструкція» (2018) та виданням монографії (2019). Ще однією заслугою Ростислава Васильовича стало наукове редагування та впорядкування першої книги енциклопедичного видання – «Словник художників України» (2019).

Успіху вченого передусім сприяють його ділові якості: системність і послідовність у праці, ініціативність, компетентність, надзвичайна працездатність. До свого ювілею дослідник прийшов зі значним науковим доробком, що збагатив українську мистецтвознавчу науку.

Ростислав Васильович Забашта – щира, відверта людина, справжній патріот України. З 1979 року він чудово володіє грою на старосвітській бандурі, перейнявши виконавську манеру від Георгія Ткаченка. У повазі та любові до України, до її історії та культури пан Ростислав виховав трьох своїх синів.

Бажаємо дорогому ювіляру здійснення його творчих планів і задумів, щоб видання кожної наступної книги вченого ставало важливим явищем у науково-мистецькому світі!

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України